

си на общински писаръ въ Пожаревацъ, на 15-и Мартъ 1891 г. е билъ въ това село и е прѣписвала известни книжа. Въ писмото на нашия Бълградски агентъ се говори за това и даже изрично е казано, че Милковъ, родомъ отъ Търново, е работилъ книжата въ казаната община отъ мѣсяцъ Ноемврий 1890 г. до 24-и Мартъ 1891 година. Освѣнъ това, тукъ въ дѣлото се намиратъ и самите оригинални писма, които Милковъ е писалъ на 15-и Мартъ 1891 г. и отъ станалата експертиза се констатира напълно, че почеркътъ е единъ и сѫщиятъ, т. е., на Милкова, съ разлика само, че единътъ сѫ писани по-рано, а другиятъ по-сетенъ. Излиза прочее, че алебито на Милкова е напълно доказано и че тоя подсѫдимъ е привлеченъ като обвиняемъ на хакъ ерине само по показанията на свидѣтельствъ Дончо Продановъ. За това, азъ ходатайствуамъ прѣдъ почитаемий сѫдъ щото подсѫдимия Петръ Милковъ да бѫде оправданъ по това дѣло и да се пустне на свобода.

Зашит. Капитанъ Джубаровъ: Г-да сѫдии! Както ви е известно, азъ съмъ натоваренъ, съ тежката за мене обязанностъ, да бѫдѫ защитникъ на подсѫдимий Спасъ Лепавцовъ. Въ рѣчта си, г-да сѫдии, азъ ще ви избавя отъ всѣко отричание и прѣтълкуваніе на известни факти, защото моя клиентъ самопризна всичко, за което се обвинява, съ разлика само, че той промени формата на обвинението си, отъ оная, изложена въ обвинител. актъ. Той призна всичко и за това азъ нѣмамъ причини да мисля, че това, което му се приписва е невѣрно. Подсѫдимий Лепавцовъ се обвинява въ това, че е взелъ участие въ съставяне на единъ заговоръ, който е ималъ за цѣль да се измѣни сѫществуващия държавенъ строй и който е добилъ началото си чрезъ покушение върху живота на г-на М-ра Прѣдсѣдателя и убиванието, вмѣсто него, г-на М-ра на финансите Хр. Бѣлчевъ. И за това му прѣстъплението се иска главата му. Но, г-да сѫдии, съ смѣрть се наказватъ само ония прѣстъпници, злата воля на които съставлява врѣда за обществото, въ което живѣятъ; това наказание се налага на тия хора, за които се докаже по положителенъ начинъ, че тѣ сѫ непоправими и че тѣхното сѫществуваніе като хора е врѣдно и за самите тѣхъ, и за близкнитѣ имъ и найсетнѣ — за цѣлото общество. Найистина това прѣстъжение, което се извѣрши тукъ е